

3 който е осъкърбен отъ мене? И това исто-
то ви писахъ, че, кога дойдѫ, ^{да} нѣмамъ
скърбъ отъ тѣзи отъ които ми подобава
радостъ да имамъ, като ^{имамъ} увѣреніе на
всичка ви, че моята радостъ е радостъ на
всички васъ. Защото отъ големия скърбъ и
сърдечната тѣжъ писахъ ви съ много сълзы,
^{не} да ся осъкърбите, но да познаете голъ-
мъжъ любовъ, којко имамъ въсъ.

5 ^{Ако ли} мъ е нѣкой осъкърбилъ, ^{не} е
осъкърбиль мене, но всичка ви отгости,
6 да не отеготѣхъ повече. За такъвъ единъ
7 доста е това запрѣщение ^{отъ} по мнози-
на-та; ^{така} що напротивъ ви трѣбва
повече да *му* простите и да го утѣшите,
що тъкъвъ единъ да не бѫде потглъ-
8 икътъ отъ безмѣрия скърбъ. За това ви
9 молѣжъ да утѣрдите *вашъ* къмъ него
любовъ; Понеже за това и писахъ, за да
10 ви познаихъ съ опять, ^{да} ли сте на вси-
чко послушливи. А комуто ^{ти} прощавате
нѣщо, *прощавамъ* *му* и азъ; защото ако
съмъ и простила нѣщо, комуто съмъ про-
стила, за васъ съмъ *сторилъ* *това*, отъ
11 Христово лице. За да не добѣе прѣиму-
щество надъ насъ Сатана; защото не смы-
да не знаемъ неговы-тѣ умышлениа.

12 ^И когато *азъ* дойдохъ въ Траадѫ да
проповѣдамъ евангелие-то Христово, и ми
се ^{отворихъ} врата въ *дѣло-то* Господне.
13 Понеже не намѣрихъ братя си Тита, ^{не} ся
14 успокой духъ-тѣ ми; но простихъ ся
съ тѣхъ и излѣзохъ за въ Македонія. Но
благодареніе Богу който ны праши ви-
нажъ да смы побѣдители въ Христа, и
на всяко място чрѣзъ насъ явява *уха-*
15 *ни-то* на негово-то познаніе. Защото нѣй,
прѣдъ Бога смы Христово благоуханіе
^{за} тѣзи които ся спасаватъ, и ^{за} тѣзи
16 които потгуниватъ. *На* единъ-тѣ смы у-
ханіе отъ смърть за смърть, а на други-
тѣ уханіе отъ животъ за животъ. *И* на
17 това кой е доволенъ? Защото ^{не} смы
както много-то онѣзи които прѣправятъ
слово-то Божие, но *искрено*, и като отъ
Бога, прѣдъ Бога, въ Христа говоримъ.

ГЛАВА 3.

1 Пакъ ли ^а начинувамъ да ся прѣпоръж-
вамъ? или имамъ нуждѫ, както нѣкои,
за ^б прѣпоръжителни писма до васъ, или

⁶ Гл. 12; 21.
⁶ Гл. 7; 16; 8; 22. Гал. 5; 10.
² Гл. 7; 8; 9; 12.
⁶ 1 Кор. 5; 1.
⁶ Гал. 4; 12.
^ж 1 Кор. 5; 4; 5. 1 Тим. 5; 20.
^з Гал. 6; 1.
^и Гл. 7; 15; 10; 6.
^и Апъл. 16; 8; 20; 6.
^к 1 Кор. 16; 9.
^л Гл. 7; 5; 6.
^и Ивес. 1; 3.
^и 1 Кор. 1; 18.
^о Гл. 4; 3.
^н Лук. 2; 34. Иоан. 9; 39; 1
Пет. 2; 7; 8.

^р 1 Кор. 15; 10. Гл. 3; 5; 6.
^с Гл. 4; 2. 11; 13. 2 Пет. 2; 3.
^т Гл. 1; 12; 4; 2.

^а Гл. 5; 12. 10; 8; 12. 12;
11.
^б Дѣян. 18; 27.
^в 1 Кор. 9; 2.
^г 1 Кор. 3; 5.
^д Ихс. 24; 12. 34; 1.
^е Иса. 40; 8. Ир. 31; 33.
Иез. 11; 19. 36; 26. Евр.
8; 10.
^ж Иоан. 15; 5. Гл. 2; 16.

2 за прѣпоръжителни отъ васъ? ^а Ви сте
наше-то писмо, написано въ сърдца-та ни,
знаемо и прочитаемо отъ всички-тѣ че-
ловѣци; И явявате ся че сте писмо Хри-
стово, ^и станжало чрѣзъ наше-то служеніе,
написано не съ мастило, но съ Духъ-тѣ
на Бога живаго, ^и не на плочи каменни,
но ^и на плочи пътятни на сърдце-то.
4 И таквъзъ увѣренность къмъ Бога и-
5 мамы ^и чрѣзъ Христа; ^и Не чесъ отъ
самосебе си доволни да намъслимъ нѣщо
6 е отъ Бога; Който ны и удоволи да бѫ-
демъ ^и служители ^и на новый завѣтъ, ^и не
на бука-тѣ, но на духъ-тѣ; защото ^и бу-
ката убива, а ^и духъ-тѣ оживотворява.
7 ^{Ако} ли служеніе-то на смърть-тѣ, въ
^и букви издѣланы на камикъ, станжъ съсъ
славъ, ^и така що сынове-тѣ Израилеви не
можахъ да гледатъ Моисея въ лице, по-
ради славъ-тѣ на лице-то му, която има-
ше да прѣстане; ^и Какъ може служеніе-
то на Духъ-тѣ да не бѫде съ по голъмъ
9 славъ? Защото ако служеніе-то на осъ-
жданіе-то станжъ съсъ славъ, много повече
служеніе-то на правдѫ-тѣ ще го надми-
10 нува въ славъ-тѣ. Защото прославено-то
не ся прослави по тѣзи частъ, заради о-
11 ижзи славъ която прѣвъсхожда. Защото,
ако бѣ съсъ славъ това което имаше да
прѣстане, много по славно ще е трайно-
12 то! И тъкъ като имамъ таквъзъ надеждѫ,
13 съ ^и голъмъ дързновеніе дѣйствувамъ; А
не както ^и Моисей ^{којто} полагаше покръ-
вало на лице-то си, за да не могатъ да
14 гледатъ сынове-тѣ Израилеви ^и крайъ-тѣ на
това което имаше да прѣстане. Но тѣмъ
умове-тѣ имъ съ ^и заслѣпени; защото и
до днесъ кога прочитатъ ветхъ-тѣ завѣтъ,
истото покръвало стои не открыто, по-
неже само чрѣзъ Христа ся унищожава.
15 До днесъ обаче, при прочитаніе-то на Мои-
сей, покръвало лѣжи на сърдце-то имъ.
16 ^и Но когато *Израиль* ся объре къмъ Го-
спода покръвало-то ^и ще ся отнеме. ^и А
Господъ е тойзи Духъ; и дѣто е Духъ-тѣ
18 Господенъ, тамъ е свобода. А ний всинца
като гледамъ ^и славъ-тѣ Господенъ ще съ
открыто лице ^и както въ огледало, ^и прѣобра-
жавамъ ся въ истый-тѣ образъ отъ славъ
въ славъ, както отъ Духъ-тѣ Господенъ.

^з 1 Кор. 15; 10. Фил. 2; 13.
^и 1 Кор. 3; 5. 15; 10. Гл. 5;
18. Ефес. 3; 7. Кол. 1; 25;
29. 1 Тим. 1; 11; 12; 2
Тим. 1; 11.
^ж Иер. 31; 31. Мат. 26; 28.
Евр. 8; 6; 8.
^и Рим. 2; 27. 29; 7; 6.
^к Рим. 3; 20; 4; 15; 7; 9;
10; 11. Гал. 3; 10.
^л Иоан. 6; 63. Рим. 8; 2.
^и Рим. 7; 10.
^о Иса. 34; 1; 28. Втор. 10;
1 и др.
^н Ихс. 34; 29; 30. 35.
^п Гал. 3; 5.

^с Рим. 1; 17; 3; 21.
^т Гл. 7; 4. Еес. 6; 19.
^у Ихс. 34; 32; 35.
^ф Рим. 10; 4. Гал. 3; 23.
^х Иса. 6; 10. Мат. 13; 11;
14. Иоан. 12; 40. Иоан. 28;
26. Рим. 11; 7; 8; 25. Гл.
4; 4.
^и Ихс. 34; 34. Рим. 11; 23;
26.
^ч Иса. 25; 7.
^ш Ст. 6. 1 Кор. 15; 45.
^з 1 Кор. 13; 12.
^ж Гл. 4; 4; 6. 1 Тим. 1; 11.
^и Рим. 8; 29. 1 Кор. 15; 49.
Кол. 3; 10.